

Niels Høiby, Liberal Alliance. Professor, dr. med og overlæge ved Klinisk Mikrobiologisk Afdeling, Rigshospitalet. Spidskandidat til Regionsrådet i Region Hovedstaden:

Hvad siger du, hvis jeg siger/spørger...

1. Fyringer, omstruktureringer og besparelser er skyld i, at personale går ned med stress og depression!

- Det er jeg fuldstændig enig i. Her på min væg har jeg en arbejdsmiljøundersøgelse hængende af professor i arbejdsmiljø, Tage Søndergaard Kristensen, og den viser, at især plejepersonalet er stresset. Det er tragisk, men sandt.
- Problemet er, at vi har et ledelseslag i regionen, der ikke ved, hvad der sker på hospitalerne. De er DJØF'ere og har ikke forstand på sygdomme og som derfor bruger de her grønhøster-metoder, når der skal spares penge. Og det duer ikke.
- Også inden for mit eget område er det galt. Vi har mange reservelæger, der går ned med stress.

2. I dag er det sådan, at kontrol har erstattet personalets faglighed som "styringsredskab" på hospitalerne!

- Helt enig, og det er tragisk. Jeg kender tallene for, hvor meget tid vi bruger til kontrol, som jo er surrogat-markører, der kvæler arbejdsglæden. På min afdeling skal vi eksempelvis ugentligt tjekke, om der er fire grader i vores køleskab. Der er i dag manualer for hvad som helst, og oftest manualer som ingen læser. Det er hul i hovedet.
- Hvis ledelsen i regionen havde forstand på tingene, så var der ingen grund til snakke så meget og heller ikke så stort behov for papirer og indberetninger.

3. At sygeplejerskerne har brugt deres lederstillinger til at favorisere egen faggruppe?

- Det kan sagtens være, for alle faggrupper kender mest til egen faggruppe. De har samme uddannelse, samme tankegang og så er de ofte meget tættere på hinanden i hverdagen.
- Så det er nok, hvad man kan forvente. Som leder skal man have en stor integritet, og det ansporer systemet ikke til i dag, når man som leder alene er ansat for en kort periode. Man bliver hurtigt afhængig af sine "egne", hvis man ønsker at have et job ude i fremtiden.

- Jeg synes, at vi burde genindføre tjenestemandssystemet i det offentlige, hvor man som ansat skulle gøre det, man var ansat til uden at få mere i lønningsposen, men til gengæld havde man jobsikkerhed.

4. Er der et "rummeligt arbejdsmarked" på hospitalerne?

- Som jeg har erfaret – ja. Men det kan da godt være, at det ikke er sådan overalt. Og det er også nødvendigt, for ellers får vi et system af kun unge og stærke uden børn, men de bliver jo også ældre.

5. Skal vi have flere frivillige på hospitalerne?

- Her er det vigtigt, at vi skelner mellem lønnet og ikke-lønnet arbejde. For vi skal ikke erstatte personalet med frivillige, for det vil være en glidebane, der ikke er til at standse. Det kan nemt ende med løntrykkeri, som vi kender fra problematikken omkring øst-arbejderne.

- Vi skal kun bruge frivillige, der hvor der er tale om hjælp til ting, vi ikke bruger lønnet arbejde til i dag. Det kunne eksempelvis være hjælp til parkering eller hjælp til at finde rundt på hospitalet.

- Jeg har rejst meget, og i slutningen af 1990'erne oplevede jeg blandt andet i Moskva, hvordan familierne passede patienterne. Det duer ikke!